

Klompen voor indianendochter Jong Hert

Kinderboekenschrijver Rob Ruggenberg bezoekt een indianenreservaat om zijn nieuwe boek aan te bieden aan zijn muze, Jong Hert. Zij is vereerd maar zou een donatie niet afslaan.

Door onze correspondent
FREEK STAPS

GOLDEN HILL RESERVATION, 6 APRIL. Op het moment dat de auteur, die zichzelf omschrijft als „Grote Blanke Vent”, indianendochter Jong Hert vier boeken en een paar klompen schenkt, begint haar moeder grote tranen te huielen. Het is helemaal goed zo. Alles is vergeven. „Er komen niet vaak zulke aardige mensen langs.”

Die aardige mensen, dat zijn de kinderboekenschrijver Rob Ruggenberg, iemand van zijn uitgever Querido, de Nederlandse consul-generaal ter plaatse en dertien Nederlandse kinderen die hier wonen. Dit weekend bezocht het gezelschap Jong Hert, Ruggenbergs „muze” en de naamgever van de heldin in zijn laatste avonturenroman.

Het officiële doel, volgens de auteur: kinderen informeren over „de onfinsse praktijken – en ik twijfel zelfs steeds of ik het woord genocide mag gebruiken – van de Nederlanders” die in de zeventiende eeuw naar deze streek kwamen.

Het officieuze doel: aandacht vergaren voor de publicatie van

Er komen niet vaak
zulke aardige
mensen langs

Ruggenbergs boek *Manhatan*. „Het lijkt me maar saai simpelweg een boek uit te brengen en dat dan alleen maar in de winkel te zien liggen.”

Het bezoek viel samen met de dag, vierhonderd jaar geleden, dat de Britse ontdekkingsreiziger Henry Hudson Amsterdam verliet om een nieuwe zeeroute naar Azië te vinden maar in Amerika uitkwam. Hudson was niet de ontdekker van het latere Manhattan, stichtte evenmin de stad New York en kwam niet in de buurt van waar de stam van Jong Hert toen of nu woonde. De auteur, zijn uitgever en het Nederlands consulaat benadrukken echter met verve het historisch belang van de presentatie.

Daarmee maakt de excursie naar het reservaat deel uit van een reeks evenementen die los verband houdt met een potpourri aan culturele bijeenkomsten rondom Hudsons reisverjaardag. Van tentoonstellingen in bekende musea in Amsterdam en New York en een congres over gezondheidszorg in

Rob Ruggenberg overhandigt Jong Hert te midden van haar stamgenoten in Golden Hill Reservation een exemplaar van het jeugdboek 'Manhatan' Foto Chantal Heijnen

stedelijke omgevingen, tot een cd-presentatie van een bigband en een lunchbijeenkomst van Amsterdamse zakenlieden.

Ruggenberg positioneert zijn boekpresentatie als een tegenwicht op andere 'Hudson 400'-evenementen. „Dat zijn vooral cock-

tailparty's voor zakenmensen”, zegt hij. „De andere twee groepen betrokkenen: indianen en zwarten, kom ik daar niet tegen.”

Net zo onomwonden in zijn taalgebruik is Ruggenberg als hij aan het graf van de vader van Jong Hert zijn boek aanbiedt en later

rond een kampvuur de natgerende en bibberende schoolkinderen in het Engels eruit voorleest. Hij gebruikt de woorden „piss off” ten overstaan van negenjarigen, en heeft het over „blacks” en „indians”, twee buitengewoon politiek incorrecte termen in de VS. „Afhanke-

lijk van wie het zegt, is dat erg beledigend”, zegt Jong Hert later.

De 28-jarige Jong Hert, die het Nederlandstalige boek niet kan lezen, heeft ook een 'echte' indianennaam, Waupatukway en een Amerikaanse naam, Shoran. Ze heeft drie kinderen werkte tot

voor kort in de vastgoedsector maar raakte haar baan kwijt. Nu is ze buschauffeur. Haar man werd rondom kerst ontslagen als kok. Ondanks de moeizame economische situatie van het gezin zal ze uitgeverij Querido niet om een financiële bijdrage vragen – „maar als ze het me bij wijze van donatie aanbieden, neem ik dat graag aan”.

Het reservaat van Jong Hert is het kleinste indianenreservaat van de VS: het beslaat letterlijk een flinke voor- en achtertuin. Er staat één bescheiden huis en naast het graf van wijlen stamhoofd Big Eagle is voor de gelegenheid een tafel neergezet met cd's en vergeelde posters – gratis na een donatie. Terwijl de indianen in traditionele kledij bidden en zingen, raast het verkeer langs, op weg naar de gara-

ge schuin aan de overkant. Officieel erkent de federale overheid de stam niet omdat men niet kan hardmaken daadwerkelijk inheems te zijn. Dat maakt de financiële praktijk niet gemakkelijker: die erkenning is noodzakelijk voor de bouw van een bij andere stammen zo lucratief gebleken casino.

Ruggenberg ontmoette Jong Hert vijftien jaar geleden als tiener, herinnert zich haar als „bozig meisje”. Hierop entte hij de indische tiener in zijn roman. Zaterdag was de eerste keer dat hij haar weer zag. Ze had nog steeds dezelfde felle blik in haar ogen, zegt Ruggenberg in de bus op weg terug. „Ze is het meisje uit het boek.”

Historische jeugdroman in het toenmalige Nieuw Amsterdam

Manhatan is een historische jeugdroman over Nieuw-Nederland in de zeventiende eeuw. Een Nederlandse scheepsjongen sluit in het toenmalige Nieuw-Amsterdam vriendschap met een ontsnapte jonge slaaf en een indiaans meisje. Ruggenberg schrijft graag voor lezers van elf jaar en ouder om-

dat ze als lezer „alle trucjes van volwassen boeken begrijpen”. Ze kunnen perspectiefwisselingen aan, evenals sprongen in tijd en plaats. De schrijver koos voor de spelling Manhatan met één t omdat hij een link wilde met het verleden en dit een van de schrijfwijzen is op Europese documenten uit die tijd.

Van de dertien kinderen die elk een boek per week zeggen te lezen – *Kruistocht in spijkerbroek* is favoriet – las alleen Bas Bruins een proefdruk van *Manhatan*. „Het was een goed boek. Er zat veel spanning in, de hoofdpersonen ontwikkelden zich en ondanks dat zij alle drie verschillend zijn, ontstaat er toch een

hechte vriendschap”, zegt de 13-jarige. „Bovendien kon het allemaal echt gebeurd zijn – ze hebben geen bovengemiddelde krachten.”

Meer over schrijver en boek: www.manhatan.nl en over het Hudson festival: www.ny400.org

Een fotoreportage staat op nrc.nl/kunst